

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Svk/2/2022
Identifikačné číslo spisu: 3019200132
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:3019200132.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: C. C., C. R. Č.. XXXX/XX, C., zastúpená SHM PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Svätoplukova č. 28, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor, so sídlom Trenčianska cesta č. 1237/46, Bánovce nad Bebravou, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Mesto Bánovce nad Bebravou so sídlom Námestie Ľ. Štúra č.1/1 Bánovce nad Bebravou, 2/ Ľ. Z., C. N. L. Č.. XX, 3/ G. E., C. D. H.Š. Č.. XXX, V., 4/ A. N., C. D. X. Č.. XXX, C.Á. H. C., 5/ Z.. A. E., C. D. X. Č.. XXX, C. H. C., 6/ E. C., C. D. X. Č.. XX, C. H. C., v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. X 088/2018 zo dňa 20.12.2018, o kasačnej sťažnosti opomenutého sťažovateľa: P.. S. C., H.. X.X.XXXX, C. R. Č.. XXXX/XX, C., právne zastúpený SHM PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Svätoplukova č. 28, Bratislava, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/10/2021-55 zo dňa 22.9.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne ako správny súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorá sa domáhala zrušenia opatrenia žalovaného č. X 088/2018 zo dňa 20.12.2018. Žalovaný preskúmaným opatrením zo dňa 20.12.2018 vykonal opravu údajov katastra nehnuteľností v kat. úz. C. H. C. takto:

1/ Zobrazenie pozemkov v mape určeného operátu (parc. reg. E kat. nehnuteľností) p.č. 2-657/1, 2-657/2, 2-697, 3-2729

2/ Výmery parciel registra E evidovaných v súbore popisných informácií: p. č. 2-697 - z: 183 m² na 230 m², p. č. 2-657/2 - z: 3441 m² na 4103 m², p.č. 2-657/2 - z : 2455 m² na 2239 m², p. č. 3-2729 - z: 2326 m² na 1579 m², podľa záznamu podrobného merania zmien č. 1362.

Výsledok prešetrenia, ktorý bol podkladom k oprave, bol uvedený v protokole o oprave chyby. Podrobné odôvodnenie vykonanej opravy je uvedené aj v odôvodnení rozhodnutia sp. zn. C 015/2008,

ktoré vydal Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor dňa 8.9.2015. Oprava bola vykonaná v súlade s § 59 ods. 2 písm. e/ a g/ v spojení s § 59 ods. 5 písm. d/ zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti v znení neskorších predpisov (katastrálny zákon).

2. Správny súd v napadnutom rozsudku ako účastníkov konania identifikoval žalobkyňu, ktorá podala správnu žalobu, žalovaného, ktorý vydal napadnuté opatrenie a ako ďalších účastníkov konania pribral uznesením č. k. 13S/10/2021-28 zo dňa 22.6.2021 ďalších účastníkov administratívneho konania, v ktorom bolo napadnuté opatrenie vydané, uvedených v záhlaví tohto rozsudku a to z dôvodu, že žalobkyňa v žalobe neoznačila týchto ďalších účastníkov konania. Týchto správny súd zistil z pripojeného administratívneho spisu.

3. Správny súd uviedol, že v priebehu konania pred správnym súdom žalobkyňa scudzila nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, ktorú skutočnosť súdu oznámil žalovaný podaním zo dňa 28.6.2021. Dňa 18.1.2021 bola vykonaná zmena v evidovaní vlastníka v katastri nehnuteľností na podklade právoplatného rozhodnutia o povolení vkladu V 2066/2020. Žalobkyňa relevantným spôsobom nereagovala na zmenu žalobnej legitímácie a nenavrhl, aby na jej miesto do konania vstúpil aktuálny vlastník nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu. Doloženie plnomocenstva pre nového vlastníka za návrh na zmenu žalobkyne nie je možné považovať. Keďže žalobkyňa scudzením predmetných nehnuteľností stratila žalobnú legitímáciu a zostala nečinná v konaní pred správnym súdom, keď nenavrhl zmenu žalobkyne v zmysle § 80 CSP v spojení s § 25 SSP, nezostávalo správnemu súdu iné, ako správnu žalobu pre stratu žalobnej legitímácie žalobkyne zamietnuť.

4. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť opomenutý sťažovateľ. Tvrdil, že je opomenutým sťažovateľom, pretože mal byť účastníkom súdneho konania vedenom pred správnym súdom. Konštatoval, že správny súd sa najneskôr dňa 28.6.2021 dozvedel o tom, že dotknuté pozemky žalobkyňa previedla na opomenutého sťažovateľa v priebehu súdneho konania, konkrétne darovacou zmluvou zo dňa 9.12.2020. Správny súd nesprávne právne posúdil vec, keď opomenutého sťažovateľa nepribral do súdneho konania v zmysle § 32 ods. 2 písm. b/ a § 33 SSP, keďže mu vzniklo nerozlučné spoločenstvo s ďalšími účastníkmi správneho súdneho konania, ktorí boli pribratí v zmysle tohto ustanovenia. Správny súd mal bez zbytočného podkladu po tom, ako sa o tejto skutočnosti dozvedel, pribrať nadobúdateľa do konania. Až následne malo dôjsť k zamene subjektov postupom podľa § 80 ods. 1 CSP. Nadobúdateľa do konania súd neprizval ani na pojednávaní vytyčenom na dátum 22.9.2021, hoci nadobúdateľ zaslal počas pojednávania správnemu súdu plnú moc na zastupovanie pre právneho zástupcu žalobkyne, aby právny zástupca žalobkyne mohol konať v mene nadobúdateľa po pribratí do konania. Uvedené porušenie SSP je tiež dôvodom pre uplatnený sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, pretože nepribratím opomenutého účastníka do súdneho konania mu nebolo umožnené vykonávať jeho procesné práva a brániť svoje ústavné právo na majetok, najmä nebol upovedomený o začatí konania, nebola mu doručená žaloba, nemohol nahliadať do spisu, nebol prizvaný na ústne pojednávanie, na ktorom sa mohol vyjadriť. Napokon opomenutý sťažovateľ namietal, že správny súd porušil zákon, keď v rozpore s § 467 ods. 3 SSP, 175 ods. 1 SSP a bodom 52 uznesenia najvyššieho súdu, ktorým najvyšší súd zrušil v poradí prvé rozhodnutie správneho súdu o odmietnutí žaloby žalobkyne, nerozhodol o trovách kasačného konania a to napriek tomu, že žalobkyňa bola v kasačnom konaní úspešná. Žiadal napadnutý rozsudok správneho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť tento rozsudok tak, že napadnuté opatrenie žalovaného sa zruší a vec sa žalovanému vráti na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa, žalovaný ani ďalší účastníci sa ku kasačnej sťažnosti opomenutého sťažovateľa nevyjadrili.

6. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal opomenutý sťažovateľ v zákonom stanovenej lehote, pred meritórnym posúdením kasačnej sťažnosti opomenutého sťažovateľa pristúpil k otázke posúdenia toho, či má subjekt, ktorý podal kasačnú sťažnosť ako opomenutý sťažovateľ, postavenie opomenutého sťažovateľa. Dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné v zmysle § 459 písm. b/ SSP ako podanú neoprávnenou osobou odmietnuť. Kasačný súd rozhodol v súlade s § 455 SSP bez pojednávania.

7. Zo súdneho spisu bolo zistené, že žalobou, ktorá došla správneému súdu dňa 22.3.2019, sa žalobkyňa ako spoluvlastníčka pozemku EKN p.č. 2-657/1 a výlučná vlastníčka pozemku EKN p.č. 2-657/2 kat. úz. C. H. C. domáhala zrušenia opatrenia o vykonaní opravy v katastri nehnuteľností sp. zn. X 088/2018 zo dňa 20.12.2018. Týmto opatrením došlo k oprave údajov katastra nehnuteľností v kat. úz. C. H. C. a to okrem vyššie uvedených parciel v (spolu)vlastníctve žalobkyne aj parciel EKN p.č. 2-697 a EKN p.č. 3-2729. Žalobkyňa v správnej žalobe ďalších účastníkov v súdnom konaní neuviedla. Preto správny súd, ktorý si pripojil administratívny spis, po ich zistení pribral ako ďalších účastníkov ostatných účastníkov administratívneho konania (uznesenie správneho súdu zo dňa 22.6.2021). Zároveň mal správny súd preukázané, že v priebehu súdneho konania žalobkyňa darovala všetky svoje nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom preskúmaného opatrenia žalovaného, opomenutému sťažovateľovi na základe darovacej zmluvy V 2066/2020 zo dňa 18.1.2021 vo forme notárskej zápisnice N 459/2020, Nz 47823/2020 zo dňa 9.12.2020. Žalobkyňa v priebehu súdneho konania až do vyhlásenia rozsudku dňa 22.9.2021 nenavrholo správneému súdu postup v zmysle § 80 ods. 1 CSP, aby do konania namiesto nej vstúpil opomenutý sťažovateľ. Len v priebehu pojednávania konaného pred správnym súdom dňa 22.9.2021 bola správneému súdu doručená emailová správa bez zaručeného elektronického podpisu o tom, že S. C. (bez ďalšej špecifikácie) splnomocňuje týmto mailom právnickú kanceláriu SHM Partners, s.r.o. na zastupovanie v konaní 13S/10/2021 dňa 22.9.2021.

8. Podľa § 442 ods. 2 SSP kasačnú sťažnosť môže podať aj ten, kto tvrdí, že mal byť účastníkom konania a krajský súd s ním ako s účastníkom konania nekonal (ďalej len "opomenutý sťažovateľ"). Podľa § 32 ods. 1 SSP účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 32 ods. 3 SSP ďalšími účastníkmi sú tí,

- a) ktorí boli účastníkmi administratívneho konania,
- b) na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu
- c) ktorých za účastníkov označuje zákon.

Podľa § 25 SSP ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva. Podľa § 80 ods. 1 CSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

9. Oprávnenie na podanie kasačnej sťažnosti má aj opomenutý sťažovateľ. Ustanovenie § 442 ods. 2 SSP ho definuje ako toho, „kto tvrdí, že mal byť účastníkom konania a krajský súd s ním ako s účastníkom konania nekonal“. Pokiaľ ide o účastníkov konania v konaní pred krajským súdom, tými sú v zmysle § 32 ods. 1 SSP žalobca, žalovaný a ďalší účastníci. Ďalšími účastníkmi sú v zmysle § 32 ods. 3 SSP účastníci administratívneho konania, ďalej tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie krajského súdu a tí, ktorých za účastníkov označuje zákon. Krajský súd pri vymedzení okruhu účastníkov, vrátane subkategórie ďalších účastníkov, vychádza z ich označenia v žalobe zo strany žalobcu a následne ich okruh verifikuje podľa administratívneho spisu, pričom ak zistí, že sa s niekým ako s účastníkom nekoná, v zmysle § 33 SSP ho uznesením priberie do konania.

10. V kasačnej sťažnosti opomenutý sťažovateľ uvádzal, že mal byť pribratý do súdneho konania podľa § 33 SSP ako ďalší účastník podľa § 32 ods. 2 písm. b/ SSP (správne podľa § 32 ods. 3 písm. b/ SSP, pozn. kasačného súdu), pretože nadobudnutím pozemkov od žalobkyne v priebehu súdneho konania mu vzniklo nerozlučné spoločenstvo s ďalšími účastníkmi súdneho konania.

11. Kasačný súd sa s týmto názorom opomenutého sťažovateľa nestotožnil. Žalobkyňa v čase podania všeobecnej správnej žaloby mala aktívnu žalobnú legitímáciu na jej podanie v zmysle § 178 ods. 1

SSP, pretože tvrdila, že ako účastníčka administratívneho konania bola napadnutým opatrením na svojich právach viažucich sa k pozemkom v jej vlastníctve, dotknutých preskúmaným opatrením, ukrátená. V čase podania žaloby bola totiž preukázateľne (spolu)vlastníčkou dvoch zo štyroch parciel, ktoré boli predmetom preskúmaného opatrenia. Samotná aktívna žalobná legitimácia vyjadruje oprávnenie subjektu podať všeobecnú správnu žalobu. V prípade ochrany subjektívnych práv táto svedčí fyzickej alebo právnickej osobe tvrdiacej, že na nich bola ukrátená ako účastník administratívneho konania. I keď aktívna žalobná legitimácia nemá formálne povahu procesnej podmienky konania, je povinný ju správny súd skúmať počas celého konania (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava. C. H. Beck, 2018, 876 s.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžr/2/2014, podľa ktorého: „Súd v každej konkrétnej veci posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitimácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. Žalobná legitimácia v zmysle § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 OSP musí byť daná pre všetky prípady, kedy je dotknutá právna sféra žalobcu. S prihliadnutím na účel súdneho prieskumu administratívnych rozhodnutí, táto podmienka musí byť splnená v priebehu celého konania, čo korešponduje, nie len s ohľadom na zánik predmetu súdneho prieskumu, i s postupom súdu upraveným podľa § 250i ods. 4 OSP, kedy súd konanie zastaví, ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené v rámci všeobecného dozoru prokurátora na základe jeho protestu, prípadne v rámci mimoriadneho opravného prostriedku....“

12. Nie je možné prijať záver, že s poukazom na dikciu § 178 ods. 1 „...bola ukrátená...“ a dikciu § 2 ods. 1 „...boli porušené...“, sa aktívna žalobná legitimácia vyžaduje len v momente podania správnej žaloby a že sa neskúma počas celého súdneho konania. Minulý čas bol zákonodarcom použitý z dôvodu, že k porušeniu alebo ukráteniu muselo dôjsť v administratívnom konaní, ktoré už bolo v minulosti ukončené. Poskytovať súdnu ochranu subjektívnym právam v oblasti verejnej správy zmysle § 2 ods. 1 je však zmysluplné a efektívne len vtedy, ak sa ochrana poskytuje tým subjektívnym právam žalobcu, ktoré mu v čase jej poskytnutia (teda vyhlásenia rozsudku správneho súdu) skutočne svedčia. V tejto súvislosti nie je namieste ani argumentácia § 135 ods. 1, podľa ktorého na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Toto normatívne ustanovenie zakotvuje, z akého stavu vychádza súd pri preskúmaní rozhodnutí. Otázka aktívnej žalobnej legitimácie je však otázkou, ktorá nie je posudzovaná v zmysle tejto úpravy, ale súd ju posudzuje samostatne v zmysle kritérií stanovených v § 178 ods. 1. Opačný prístup by napr. znamenal, že ak by účastník administratívneho konania po právoplatnosti správneho rozhodnutia, ale pred podaním správnej žaloby, previedol nehnuteľnosti, ktorých sa rozhodnutie týkalo (napr. stavbu, ktorá bola predmetom rozhodnutia o užívaní stavby) na tretiu osobu, nový vlastník by nemohol podať správnu žalobu ako aktívne žalobne legitimovaný subjekt, pretože na prevod uskutočnený po právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia by v zmysle § 135 správny súd neprihliadol. Žalobu by však ako aktívne legitimovaný nemohol podať ani účastník administratívneho konania, pretože ani ten v momente podania žaloby by ako nevlastník nebol aktívne legitimovaný na podanie správnej žaloby.

13. V tu prejednávanvej veci počas súdneho konania žalobkyňa svoju aktívnu žalobnú legitimáciu stratila, pretože svoje vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam v celom rozsahu previedla na tretiu osobu (opomenutého sťažovateľa). Na uvedenom nič nemení, že nehnuteľnosti na tretiu osobu previedla tak, ako boli na základe preskúmaného opatrenia zapísané v katastri nehnuteľností, teda v zmenšených výmerách oproti pôvodným výmerám jej pozemkov. To, že tieto pozemky v čase prevodu mali zmenšené výmery, neznamená, že žalobkyni svedčí vlastnícke právo k tej „časti výmery“, o ktorej v žalobe tvrdí, že bola znížená nezákonne, pretože časť pozemkov v spornej výmere právne neexistuje. Pokiaľ boli jej pozemky zapísané do katastra nehnuteľností s opravenými (v danom prípade zmenšenými) výmerami, len takto môžu byť predmetom vkladového konania o prevode vlastníckeho práva. Inak povedané, práve s vlastníctvom pozemkov s opravenými výmerami je spojená aktívna žalobná legitimácia na preskúmanie opatrenia, ktorým boli tieto výmery opravené.

14. V danom prípade bolo preukázané, že všetky pozemky žalobkyne, dotknuté preskúmaným opatrením o oprave chyby, boli v priebehu súdneho konania prevedené na opomenutého sťažovateľa a preto žalobkyňa stratila aktívnu žalobnú legitimáciu. Ako bolo vyššie uvedené, táto je spätá s vlastníctvom pozemkov dotknutých preskúmaným opatrením. Žalobnou legitimáciou, teda

procesným právom byť žalobcom, od momentu singulárnej sukcesie disponoval opomenutý sťažovateľ, ktorý však do súdneho konania ako žalobca nemohol vstúpiť ex offio, pretože by nevstupoval na pozíciu ďalšieho účastníka, ale žalobcu. V tom prípade bolo potrebné zo strany žalobkyne postupovať v zmysle § 80 ods. 1 CSP v spojení s § 25 SSP a navrhnúť správne súdu, aby do konania na jej miesto vstúpil nadobúdateľ týchto pozemkov ako nový žalobca.

15. Opomenutý sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že mal byť do súdneho konania pribratý ex offio ako ďalší účastník podľa § 32 ods. 3 písm. b/ SSP. Kasačný súd s týmto názorom nestotožnil. V prvom rade uvádza, že v momente, kedy došlo k prevodu hmotných práv zo žalobkyne na opomenutého účastníka, prešla naňho aj procesná žalobná legitimácia, avšak ako bolo uvedené v bode 14, sám nemohol vstúpiť do konania na miesto žalobkyne, ale len na jej návrh podľa § 80 ods. 1 CSP. Ak teda pôvodná účastníčka administratívneho konania, od ktorej opomenutý sťažovateľ nadobudol hmotné právo, bola v procesnom postavení žalobkyne, aj on mohol byť iba v rovnakej procesnej pozícii. Preto neprichádza do úvahy, aby vystupoval ako ďalší účastník. V druhom rade, nesvedčí mu žiadna definícia účastníctva uvedená v § 33 ods. 3 SSP, a to ani podľa odseku 3 písm. b/. O účastníctvo spojené s nerozlučným spoločenstvom pôjde vtedy, ak účastníctvo v správnom súdnom konaní nebude vyplývať z titulu účastníctva v administratívnom konaní. V administratívnom konaní bolo ako s účastníčkou konané aj so žalobkyňou. Opomenutý sťažovateľ je právny nástupca žalobkyne, preto je uňho na účely aktívnej žalobnej legitimácie splnená podmienka účastníctva v administratívnom konaní. Tým je však vylúčená možnosť byť účastníkom súdneho konania z titulu nerozlučného spoločenstva. V treťom rade, opomenutý sťažovateľ singulárnou sukcesiou vstúpil do hmotných práv žalobkyne, avšak vlastné hmotné práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré by mu zakladali nerozlučnosť spoločenstva s ostatnými spoluvlastníkmi, pred singulárnou sukcesiou nemal. Nemá teda ani svoje vlastné procesné postavenie ako ďalší účastník súdneho konania.

16. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 7As/9/2010, publikovaný v Zbierke rozhodnutí NSS ČR pod číslom 2377/2011, o potrebe zmeny v osobe žalobcu v prípade prevodu jeho vlastníctva v priebehu súdneho konania, bez ohľadu na ustanovenie, že pre správny súd je rozhodujúci stav v čase rozhodovania správneho orgánu. Kasačný súd cituje relevantné časti odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku NSS ČR:

„...Skutečnosť, že sťažovateľka pozbyla vlastnícké právo k predmetným pozemkům, podle Nejvyššího správního soudu nezůstala bez vlivu na její aktivní legitimaci. Procesní předpoklad aktivní legitimace byl sice splněn tím, že sťažovateľka tvrdila porušení svých práv, nicméně již nadále nebyla nositelkou hmotného práva, se kterým byla její aktivní legitimace neoddelitelně spjata. V případě soudního přezkumu rozhodnutí o opravě chyby v katastrálním operátu totiž nelze aktivní legitimaci z povahy věci oddělit od vlastníckého práva k nemovitosti, popř. jiného práva zapisovaného do katastru, kterého se oprava chyby týká [§ 2 odst. 1 písm. d) a § 8 odst. 1 katastrálního zákona]. Není tedy správný názor městského soudu, že "ačkoliv žalobkyně není v době vydání tohoto rozhodnutí soudu již spoluvlastnicí predmetných nemovitostí, které bylo smírem vypořádáno, neubral jí právo na projednání žaloby proti napadenému správnímu rozhodnutí, neboť zákonnost tohoto rozhodnutí posuzoval v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. dle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí". Účastníkovi řízení totiž nemůže být upřeno právo, které v průběhu řízení pozbyl a které přísluší jiné osobě. K této skutečnosti měl městský soud přihlídnout z úřední povinnosti. Naopak, tím, že se meritorně zabýval věcí za situace, kdy sťažovateľce již nesvědčila aktivní procesní legitimace, se dopustil vady řízení, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, neboť výsledkem řízení za takové situace nemohlo být meritorní rozhodnutí.

Jelikož sťažovateľka pozbyla aktivní legitimaci až v průběhu soudního řízení, měl se městský soud zabývat tím, zda místo sťažovateľky nemůže do řízení vstoupit nový vlastník predmetných nemovitostí. Soudní řád správní neobsahuje žádné ustanovení, které by upravovalo důsledky singulární sukcesie pro řízení před správními soudy, a proto je v takovém případě nutno za použití § 64 s. ř. s. přiměřeně aplikovat ustanovení první a třetí části o. s. ř., in concreto § 107a o. s. ř. Podle citovaného ustanovení může žalobce, má-li za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, navrhnout, dříve než soud o věci rozhodne, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka; to neplatí v případech uvedených v § 107 o. s. ř. ...

... Argumentoval-li městský soud v souvislosti se změnou v osobě vlastníka předmětných pozemků § 75 odst. 2 s. ř. s. (správně odstavec 1), podle kterého soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že stavem právním ve smyslu citovaného ustanovení se rozumí stav právního řádu v době rozhodování správního orgánu a dále stav konkrétních právních vztahů, např. vztahů vlastnických (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, čj. 7 As 2/2009-80, č. 2061/2010 Sb. NSS). Skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu tedy spolu s obsahem žalobních bodů a případnými vadami, ke kterým musí soud přihlížet z úřední povinnosti, tvoří základní rámec soudního přezkumu správního rozhodnutí. V průběhu soudního řízení však soud v určitých případech může, a někdy dokonce musí, rámec soudního přezkumu vymezený v § 75 odst. 1 s. ř. s. překročit. Při hodnocení právního stavu může nastat situace, kdy soud musí zohlednit určitou pro posuzovanou věc zcela zásadní změnu. Např. nemůže odhlédnout od toho, že právní norma, kterou aplikoval správní orgán v napadeném rozhodnutí, byla v mezidobí zrušena Ústavním soudem pro rozpor s ústavním zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2003, čj. 7 A 146/2001-29, č. 2/2003 Sb. NSS). Vedle změny právního stavu, která se týká pozitivního práva, může nastat změna i v právních vztazích. Tak tomu bylo i v dané věci, kdy stěžovatelka v průběhu soudního řízení pozbyla vlastnické právo k nemovitostem dotčeným opravou chyb v katastrálním operátu. Jak již bylo uvedeno, městský soud byl povinen tuto změnu právního stavu v řízení zohlednit, a tím, že tak neučinil, nastala situace, že jednal s účastnicí řízení, jejíž práva nemohla být výsledkem řízení jakkoliv dotčena. ...“

17. K námietke, že opomenutý sťažovateľ počas pojednávania správneho súdu zaslal plnú moc na zastupovanie pre advokáta, aby advokát mohol konať v jeho mene po pribratí do konania, kasačný súd uvádza, že toto podanie nemožno vyhodnotiť ako návrh žalobkyne na zmenu v osobe žalobcu, ktorá jediná mohla tento návrh v zmysle § 80 ods. 1 CSP podať. Samotné plnomocenstvo pre advokáta od opomenutého sťažovateľa, ktorý nebol účastníkom súdneho konania, nepredstavovalo dôvod na jeho pribratie do konania.

18. Kasačný súd dodáva, že kasačnú sťažnosť nepodala žalobkyňa, preto sa súd nezaoberal meritórnym rozhodnutím o zamietnutí správnej žaloby. Obiter dictum uvádza, že žalobkyňa bola pred správnym súdom zastúpená advokátom, preto nebolo namieste osobitne ju poučovať (§ 26 ods. 1 SSP) o možnosti podať procesný návrh na zmenu v osobe žalobcu.

19. Kasačný súd záverom konštatuje, že opomenutý sťažovateľ nemal postavenie účastníka konania pred správnym súdom a preto s ním správny súd ako s účastníkom konania nekonal. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd odmietol jeho kasačnú sťažnosť opomenutého sťažovateľa v zmysle § 459 písm. b) SSP ako podanú neoprávnenou osobou.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP a analogicky podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri odmietnutí žaloby.

21. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

